

dem, hvor der er en far og en mor og et eller flere børn, og de andre altså ikke er lige så gode. Hvad så med alle de børn, der bor i de familier? De fleste af de børn, der bor i de familier, er jo ikke adopteret. De er kommet på helt naturlig vis på forskellig måde, og er det så dårligere for dem?

At der skal være både kvindelige og mandlige pædagoger og kvindelige og mandlige skolelærere osv., er der jo ingen af os, der er uenige i. Men det er bare noget andet, end at vi fra statens side skal bestemme, at i familierne skal der altså være en far og en mor, for så får vi lidt af et problem med de mange forskellige slags familier, der findes i dag.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en tredje kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er lidt i samme tråd, men jeg skal lige først huske at takke for, at vi hopper væk fra kristendommen og slipper for at diskutere den her i salen. Det burde også være for middelalderligt.

Skal staten sikre, at barnet har både en mor og en far? Det kan jeg forstå at hr. Helge Adam Møller står og argumenterer for heroppefra, men hvis man skal karikere det synspunkt bare en lillebitte smule, ville det altså betyde, at vi skulle afskaffe skilsmisser, og det ville vi nok synes var en lillebitte smule ekstremt. I hvert fald skulle vi tvinge begge forældre til med jævne mellemrum at have kontakt med barnet eller – hvis man skal karikere det yderligere – tvangs-gifte enker og enkemænd, fordi barnet har ret til både en mor og en far.

Sådan er verden bare ikke længere, og jeg tror heller ikke, at hr. Helge Adam Møller ville gå ind for de to ting. Men jeg synes ikke, det er nogen særlig konsekvent holdning, og jeg synes, det er meget nedvurderende over for de mange, mange, mange børn, der ikke vokser op med både en mor og en far, når man siger, at det er dét, der er bedst.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Ja, nu er det, blodet begynder at koge.

Jeg vil godt fastholde, at jeg mener, at det bedste, det optimale for et barn er at have både en far og en mor. Man kan godt synes, at det er en forældet og gammeldags holdning, men jeg

tror, jeg deler den med 95 pct. af alle danske forældre, også alle de enlige fædre og alle de enlige mødre. De bliver ikke skilt af hensyn til at give deres børn en bedre tilværelse. De bliver skilt på trods af, at de godt ved, at hvis de ellers kunne holde sammen, var det optimale, at børnene havde både en far og en mor. Det ligger dybt i et kæmpe flertal af den danske befolkning, og det gør det over hele verden.

Hvis man synes, det er en forbrydelse af have den holdning, er jeg en stor forbryder. Men den holdning deler jeg med rigtig mange, og den er selvfølgelig den optimale. Jeg ved, at der er masser af enlige fædre, at der er masser af enlige mødre, og at der er masser af børn, der slet ikke har en far og en mor eller har adoptivforældre eller andet. Her giver man dem selvfølgelig en så god opvækst, som man overhovedet kan, man prøver at kompensere for, at de ikke har begge forældre, og det lykkes jo i langt de fleste tilfælde, så vi får nogle gode og velfungerende børn. Men det ændrer da ikke ved, at det optimale, det allerbedste er at have en far og en mor, hvis de ellers er kærlige og ordentlige. Sådan er det da, og sådan tror jeg faktisk også, det er i Ny Guinesien og andre spændende steder. Sådan tror jeg faktisk, at mennesker er skabt, og hvorfor skulle vi så ikke vælge det bedste, de gange vi kan? Så må vi acceptere, at indimellem kan vi ikke få det bedste, men så tager vi det næstbedste eller det tredjebedste.

Kl. 19.40

Med hensyn til de børn, der måtte være chokerede over det, jeg siger her... Nej, børnene er ligeglade, for de sidder ikke og lytter til folketingsdebatter klokken kvart i otte om aftenen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg må sige til hr. Helge Adam Møller, at der er mange grunde til skilsmisser. Nogle gange er det faktisk sådan, at begge eller kun den ene af forældrene mener, at det bedste for barnet er, at de bliver skilt, fordi det er for hårdt for barnet, at forældrene ikke har det særlig godt sammen, så det lever i et dårligt forhold.

Der er nogle voldelige forhold, hvor man kan sige, at det faktisk er bedre for barnet at bo sammen med en enlig mor eller en enlig far end i det voldelige forhold, og der kan være masser af andre grunde til, at det faktisk er bedre for barnet at leve i en anden familietype end lige en far og en mor og et barn. Det altafgørende for, om et barn får en god opvækst, er, at der er nogle kærl-